

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 961

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.760. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 153/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale	2–3
3.152. — Ordin al ministrului culturii privind schimbarea categoriei și a datării monumentului istoric „Ansamblul conacului Cantacuzino-Pașcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, schimbarea denumirii monumentului istoric „Zid de incintă”, componentă în cadrul „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pașcanu”, și clasarea ca monumente istorice în categoria m — monument, II — Arhitectură, grupa B, a obiectivelor „Ruinele conacului Cantacuzino-Pașcanu” și „Zidul de incintă al conacului”	4–5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 45 din 22 iunie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	6–14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
22. — Circulară privind comisioanele percepute de Banca Națională a României titularilor de conturi în valută deschise la Banca Națională a României	15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 153/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. 10.153 din 14.10.2020, având în vedere prevederile:

- art. 135 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (1)—(3) și art. 7 ale Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 13 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 153/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În „Lista specialităților compatibile care pot funcționa în același cabinet”, anexată la anexa nr. 1 „Norme metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale”, grupa 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Grupa 2

- reumatologie
- medicină fizică și reabilitare
- medicină sportivă.”

2. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice

a) Dotare cabinet:

- tensiometru, stetoscop;
- cântar de persoane și cu tijă pentru măsurarea înălțimii;
- trusă de diagnostic pentru neuropatie periferică (diapazon, monofilament);
- seringi de unică folosință, seturi de perfuzii;
- panglică pentru măsurare talie/circumferință;
- glucometru pentru aprecierea rapidă a glicemiei;
- teste de urină cu minimum 2 parametri: corpi cetonici, glucoză.

Opțional: aparat de determinare a hemoglobinei glicozilate, aparat cu bioimpedanță pentru aprecierea compoziției corporale, instrument pentru măsurarea indicelui gleznă-braț, electrocardiograf, oftalmoscop.

b) Dotare aparat de urgență:

- fiole de glucoză 33%, flacoane ser glucozat 20% și ser fiziologic;
- glucagon pentru administrare sc/im.iv sau intranasal;
- insulină rapidă umană;
- fiole hidrocortizon hemisuccinat;

— fiole furosemide;

— captopril sau hipotensor pentru urgențe hipertensive.”

3. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17. Gastroenterologie

Dotare:

- tensiometru;
- stetoscop;
- linie de dezinfecție pentru aparatură optică.

Opțional: gastroscop, colonoscop, truse de polipectomie, injecatoare, colaborare cu un cabinet de anatomie patologică.”

4. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, după punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 25¹, cu următorul cuprins:

„25¹. Medicină de fizică și de reabilitare

Dotare:

a) Cabinet medicină fizică și reabilitare:

- tensiometru;
- termometru (noncontact);
- stetoscop;
- ciocan de reflexe;
- centimetru;
- cântar;
- taliometru;
- goniometru;
- canapea pentru consultații;
- trusă sanitară de urgență;
- materiale sterile pentru injecții intraarticulare și periarticulare: ace, seringi, comprese, mănuși;
- materiale pentru dezinfecția tegumentelor, suprafețelor și aerului;
- echipamente de protecție.

Observație: Chiar dacă un cabinet de medicină fizică și reabilitare poate funcționa independent, cel mai adesea este recomandat să dispună și de o bază de medicină fizică și de reabilitare, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.222/2010 privind aprobarea ghidului de practică medicală pentru specialitatea reabilitare medicală, cu modificările ulterioare, ca

spațiu destinat aplicării procedurilor specifice de medicină fizică și reabilitare. Baza poate să cuprindă un spațiu pentru aplicarea fizioterapiei cu dotarea menționată la lit. b) și/sau un spațiu pentru sala de kinetoterapie cu dotarea menționată la lit. c).

b) Sală pentru fizioterapie:

- aparat pentru electrostimulare neuromusculară;
- aparat pentru electroterapie antalgică;
- aparat pentru ultrasonoterapie;
- mijloace de termoterapie, parafină sau alte metode echivalente (Hotpacks).

c) Sală de kinetoterapie:

- masă de kinetoterapie;
- spalier;
- saltea;
- oglindă de perete de dimensiuni adecvate pentru controlul posturii, mișcărilor etc.;
- echipamente diverse: mingi medicinale, gantere, benzi elastic, arcuri, scripeți, corzi;
- bicicletă ergometrică sau bandă de mers.”

5. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„38. Ortopedie și traumatologie

Dotare:

- tensiometru;
- stetoscop;
- goniometru;
- negatoscop;
- ciocan de reflexe;
- centimetru/instrument de măsurare a lungimii.

Opțional (pentru efectuarea de manopere chirurgicale/ortopedice): pense anatomice, pense chirurgicale, pense hemostatice Pean și Kocher, foarfeci chirurgicale, bisturiu, portac, fire de sutură/ace chirurgicale, ace de puncție, seringi de unică folosință, chiurete de diferite mărimi, tăvițe renale, gipsotom (manual sau motorizat), foarfeci de pansamente, feși gipsate, pansamente sterile, feși de diferite mărimi, mănuși chirurgicale sterile și nesterile.”

6. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„39. Otorinolaringologie

Dotare:

- scaun ORL reglabil în înălțime și rabatabil;
- set instrumentar ORL necesar examenului clinic (speculi nazali, speculi auriculari, otoscop, apăsător de limbă, oglinzi laringiene și pentru rinofaringe, lampă clar);
- endoscop — tijă rigidă sau flexibilă și sursă de lumină;
- sursă de aspirație (aspirator chirurgical);
- canule de aspirație nazală și auriculară;

- pense de diverse tipuri (pensă baionetă, tip Pean, pense de drenaj colecții faringiene);
- bisturiu, foarfeci de diverse dimensiuni;
- pipă și balon Ruben (eventual sursă de oxigen);
- audiometru de screening;
- lampă de spirt;
- termometru;
- substanțe anestezice, vasoconstrictoare;
- sterilizator;
- aparat de măsurat tensiunea arterială.”

7. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 45 se abrogă.

8. În anexa nr. 2 „Dotarea minimă obligatorie pentru cabinetele medicale de specialitate”, punctul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„49. Sală de fizioterapie (activitate conexă actului medical):

Dotare:

Condiții de spațiu:

- suprafața utilă a sălii va asigura cel puțin 4,5—5 m² pentru fiecare pacient;
- sala va avea aerisire naturală directă, cât mai eficientă;
- pardoseală caldă (parchet sau scândură) sau mochetă pe beton cu strat amortizor;
- cabină de duș (cu apă caldă permanentă) și WC;
- spațiu separat pentru dezbrăcat-îmbrăcat.

Dotări specifice:

- 1 spalier;
- 2 saltele;
- 1 oglindă de perete;
- 1 masă kineto simplă;
- 1 bancă;
- 2 instalații-montaje scripete cu contragreutăți;
- greutăți de diverse mărimi, bastoane, arcuri, cordoane elastice;
- minimum 3—4 dispozitive pentru recuperare funcțională din grupa «dispozitive ajutătoare» (de exemplu: pedalier, planșetă basculantă, giroplan, levier pentru cvadriceps, roată și scăriță pentru umăr, placă canadiană, placă pentru abilitățile mâinii etc.);
- cântar pentru persoane;
- aparat de măsurat tensiunea arterială;
- trusă de urgență.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, precum și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind schimbarea categoriei și a datării monumentului istoric „Ansamblul conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, schimbarea denumirii monumentului istoric „Zid de incintă”, componentă în cadrul „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pășcanu”, și clasarea ca monumente istorice în categoria m — monument, II — Arhitectură, grupa B, a obiectivelor „Ruinele conacului Cantacuzino-Pășcanu” și „Zidul de incintă al conacului”**

Având în vedere Referatul de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind schimbarea categoriei și a datării monumentului istoric „Ansamblul conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, schimbarea denumirii monumentului istoric „Zid de incintă”, componentă în cadrul „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pășcanu”, și clasarea ca monumente istorice în categoria m — monument, II — Arhitectură, grupa B, a obiectivelor „Ruinele conacului Cantacuzino-Pășcanu” și „Zidul de incintă al conacului” înregistrat la Direcția patrimoniu cultural din cadrul Ministerului Culturii cu nr. 5.835, 5.967 din 3.09.2020,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și b), precum și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se modifică categoria monumentului istoric „Ansamblul conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, din m — monument în a — ansamblu, II — Arhitectură, astfel, codul în Lista monumentelor istorice va apărea din „IS-II-m-B-04119” în „IS-II-a-B-04119”.

(2) La „Ansamblul conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, datarea se modifică din „1835—1836” în „înc. sec. XVII — înc. sec. XIX”.

(3) Se modifică denumirea monumentului istoric „Zid de incintă”, componentă în cadrul „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, cu codul în Lista monumentelor istorice IS-II-m-B-04119.03, în „Zidul de incintă al bisericii”.

(4) Se clasează ca monumente istorice, componente în cadrul „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pășcanu”, situat în

satul Ceplenița, comuna Ceplenița, județul Iași, în categoria m — monument, II — Arhitectură, grupa B, următoarele:

a) IS-II-m-B-04119.04, „Ruinele conacului Cantacuzino-Pășcanu”, satul Ceplenița, comuna Ceplenița, începutul secolului al XVII-lea;

b) IS-II-m-B-04119.05, „Zidul de incintă al conacului”, satul Ceplenița, comuna Ceplenița, începutul secolului al XIX-lea.

(5) Restul pozițiilor din Lista monumentelor istorice referitoare la componentele din cadrul monumentului istoric „Ansamblului conacului Cantacuzino-Pășcanu” rămân neschimbate.

(6) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentelor istorice sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

**Zona de protecție a monumentelor istorice: Ansamblul conacului Cantacuzino-Pășcanu (cod LMI: IS-II-a-B-04119),
Biserica „Sf. Voievozi” (cod LMI: IS-II-m-B-04119.01), Turn clopotniță (cod LMI: IS-II-m-B-04119.02),
Zidul de incintă al bisericii (cod LMI: IS-II-m-B-04119.03),
Ruinele conacului Cantacuzino-Pășcanu (cod LMI: IS-II-m-B-04119.04),
Zidul de incintă al conacului (cod LMI: IS-II-m-B-04119.05)**

Coordonate puncte de contur STEREO '70:

Nume punct	X (m) — nord	Y (m) — est
500	655031.851	648261.653
501	655109.131	648275.161
502	655229.720	648294.394
500	655031.851	648261.653
501	655109.131	648275.161
502	655229.720	648294.394
500	655031.851	648261.653
501	655109.131	648275.161
502	655229.720	648294.394
500	655031.851	648261.653
505	655233.109	648280.537
506	655225.943	648271.477
507	655179.334	648217.757
508	655166.213	648203.835
509	655152.649	648180.941
510	655133.431	648134.129
511	655118.138	648092.668
515	655151.836	648090.516
516	655152.616	648054.378
517	655146.783	648021.022
518	655136.783	647989.890
519	655154.644	647983.782
520	655150.490	647955.062
521	655242.201	647932.267
522	655244.179	647943.015
523	655268.203	647937.358
524	655250.120	647852.265
527	655277.537	647847.310
528	655250.648	647706.064
529	655183.345	647739.449
530	655137.115	647767.082
531	655025.550	647828.260
532	654942.220	647861.043
533	654900.761	647553.110
534	654915.968	647543.232
535	654828.760	647292.962
536	654398.280	647860.190
537	654195.459	648145.708
538	654136.187	648273.507
539	654107.660	648358.725
540	654117.660	648493.726
541	654128.748	648489.107
542	654189.313	648470.213
543	654228.177	648454.407
544	654259.690	648438.321
545	654386.679	648361.134
546	654492.863	648300.149
547	654607.562	648262.243
548	654693.806	648252.808
549	654801.176	648247.476
550	654916.500	648249.865

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 45

din 22 iunie 2020

Dosar nr. 951/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Speranța Cornea	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriel Viziru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 951/1/2020, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul magistrat-asistent Cristian Balacciu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Gorj — Secția I civilă, în Dosarul nr. 14.725/318/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Gorj — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 11 martie 2020, în Dosarul nr. 14.725/318/2019, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, raportat la Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv dacă decizia menționată prin care s-a stabilit că actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotit a fi depus în termen, își mai produce efectele ca urmare a modificării legislative a art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (Legea nr. 310/2018).*

II. Dispozițiile legale ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

8. Art. 182 din Codul de procedură civilă „Împlinirea termenului”

Alin. (1) „Termenul care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani se împlinește la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură.”

Alin. (2) „Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.”

Art. 183 din Codul de procedură civilă „Actele depuse la poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere”

Alin. (1) „Actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen.”

Alin. (2) „Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la

administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen.”

Alin. (3) „În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mailului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin Cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Târgu Jiu la data de 27 septembrie 2019 cu nr. 14.725/318/2019 reclamanta X a solicitat instanței de tutelă, pe calea ordonanței președințiale, să pronunțe o hotărâre prin care să stabilească numele de familie al minorei după numele său, ca urmare a lipsei acordului pârâtului Y.

10. În motivare, reclamanta a susținut că, la data de 20 iulie 2019, a născut-o pe minoră în urma unei relații pe care a oficializat-o cu actualul ei soț. A mai arătat că se afla în procedură de divorț cu fostul ei soț la data când a conceput-o pe minoră.

11. Pentru acest motiv Serviciul de stare civilă din cadrul Direcției Publice Comunitare Locale de Evidență a Persoanelor Târgu Jiu nu a putut elibera certificatul de naștere al minorei, prezumându-se că aceasta a fost concepută în timpul căsătoriei cu fostul soț al reclamantei.

12. În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 449 alin. (3) din Codul civil.

13. Pârâtul nu a formulat întâmpinare.

14. Prin Sentința Civilă nr. 7.587/2019 din 25 noiembrie 2019, Judecătoria Târgu Jiu a respins cererea reclamantei de emiteră a unei ordonanțe președințiale.

15. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 997 din Codul de procedură civilă, întrucât reclamanta nu a făcut dovada caracterului vremelnic al măsurii solicitate, neputându-se dispune pe calea ordonanței președințiale decât măsuri provizorii.

16. Or, stabilirea numelui minorei impune o măsură definitivă, iar nu una provizorie.

17. Împotriva sentinței primei instanțe, reclamanta a declarat apel, prin care a susținut, în esență, că acțiunea a fost respinsă fără a se avea în vedere dispozițiile legale incidente și interesul superior al minorei.

18. Tribunalul Gorj — Secția I civilă a reținut că apelul a fost transmis prin fax, în ultima zi a termenului, la ora 20,12, astfel cum rezultă din data transmiterii efectuate prin fax, fiind înregistrat la instanță a doua zi, conform rezoluției menționate pe cererea de apel, motiv pentru care a invocat excepția tardivității apelului.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Asupra admisibilității sesizării, completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând următoarele:

20. Litigiul este în curs de judecată, tribunalul urmând a soluționa pricina în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri definitive, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, iar cauza se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului.

21. Cât privește admisibilitatea din perspectiva condiției reprezentate de ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, tribunalul a reținut că, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că

obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procesual, dacă, prin consecințele pe care le produc, interpretarea și aplicarea normei au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei.

22. Autorul sesizării a reținut că excepția tardivității reprezintă un impediment procesual cu un efect final peremptoriu față de obiectul cauzei, iar soluționarea acestei excepții depinde de interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018, raportat la Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv dacă dezlegarea dată prin această decizie își mai produce efectele ca urmare a modificării art. 183 din Codul de procedură civilă.

23. Așadar, tribunalul a apreciat că urmează să se pronunțe în ultimă instanță, iar pentru soluționarea excepției tardivității apelului este necesară lămurirea chestiunii de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 183 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se preciza dacă actul transmis prin fax sau e-mail este în termen numai dacă ora primirii faxului sau a e-mailului, astfel cum aceasta este atestată de calculatorul sau faxul de primire al instanței, este anterioară orei de încetare a activității instanței, conform interpretării date prin Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sau această decizie își încetează efectele, potrivit art. 521 alin. (4) coroborat cu art. 518 din Codul de procedură civilă și, prin urmare, data trimiterii actelor de procedură prin fax sau poștă electronică va coincide cu data și ora primirii faxului sau e-mailului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, fiind irelevant dacă ora de primire se încadrează sau nu în programul de lucru al registraturii instanței.

24. Chestiunea de drept de dezlegarea căreia depinde soluționarea pe fond a cauzei este nouă, deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni printr-o altă hotărâre.

25. Chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, verificate la data sesizării.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Părțile nu au prezentat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție de către instanța de sesizare.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Completul de judecată al instanței de sesizare, făcând trimitere la paragrafele 101, 102 și 104 ale Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a arătat că s-ar putea aprecia că intenția legiuitorului de a modifica soluția legislativă anterioară care nu permitea să se considere data e-mailului sau a faxului ca dată de depunere în termen a actului, dacă acesta era transmis după ora la care activitatea înceta la instanță, este evidențiată de faptul că aceste mijloace tehnice de transmitere a actelor de procedură au fost incluse în categoria modalităților alternative la modalitatea depunerii la registratura instanței, alături de depunerea prin poștă sau serviciul de curierat rapid, depunerea la unitatea militară sau la administrația locului de deținere, astfel cum reiese din art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.

28. Sub acest aspect, art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sprijină o asemenea interpretare, deoarece acest text de lege nu se aplică în cazul trimiterii actelor de procedură prin fax sau poștă electronică. În cazul acestor

trimiteri, dispozițiile art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă stabilesc data și ora la care se consideră depuse actele de procedură transmise prin aceste mijloace electronice. Așa fiind, art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă va prevala față de art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

29. Pe de altă parte, s-ar putea interpreta că nu se poate acorda transmiterii actelor prin fax sau poștă electronică aceleași valențe ca în cazul actelor depuse la oficiul poștal, serviciul de curierat rapid sau la alt serviciu specializat de comunicare. Aceasta întrucât, în ipoteza acestora din urmă, care nu presupun o depunere personală și directă la instanță, dovada datei la care actul se depune de partea interesată este realizată de către o terță persoană care intervine în lanțul causal (dintre parte și instanță) pentru a conferi siguranța și certitudinea cu privire la data depunerii. În schimb, în cazul actelor transmise prin fax sau poștă electronică (de asemenea care nu presupun o depunere personală și directă la instanță) nu mai există această verigă intermediară pentru confirmarea primirii actului.

30. Completul de judecată al instanței de sesizare a apreciat că, din perspectiva probei depunerii în termen a actului de procedură, distincția între depunerea actului personal, printr-un mijloc de comunicare electronic și de către un terț (serviciul poștal sau de curierat), este una artificială. În mod indiscutabil metodele moderne de comunicare asigură un plus de acuratețe cu privire la data comunicării actului.

31. De asemenea probele oferite de instrumentele electronice sunt mai dificil de contestat decât constatările oricărui agent intermediar. Pe de altă parte, acceptarea interpretării contrare ar face inutilă modificarea art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, în sensul recunoașterii acestor mijloace tehnice de transmitere ca modalități alternative de depunere a actelor de procedură.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

32. Curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, Constanța, Craiova, Galați, Pitești și Târgu Mureș au comunicat că nu au identificat practică judiciară cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

33. Curțile de apel Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat punctele de vedere ale judecătorilor din care au rezultat două opinii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

34. Într-o primă opinie s-a apreciat că Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu mai produce efecte după intrarea în vigoare a Legii nr. 310/2018, ca urmare a modificării dispozițiilor art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018 (Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a aceluiași tribunal — în opinie majoritară, Judecătoria Buhuși, Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Satu Mare, Judecătoria Carei, Judecătoria Negrești-Oaș, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul pentru minori și familie Brașov, Judecătoria Brașov, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Secția a IV-a civilă, Secția a V-a civilă, Secția a VI-a civilă, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Secția a III-a civilă, Secția a IV-a civilă, Secția a V-a civilă, Secția a VI-a civilă, Secția a VII-a civilă, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și judecătorii din circumscripția sa — în opinie majoritară, Tribunalul Giurgiu, Judecătoria Giurgiu, Tribunalul Ialomița și judecătorii din circumscripția sa, Tribunalul Ilfov și judecătorii din circumscripția sa, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Galați — Secția I civilă —

în opinie majoritară, Judecătoria Galați — în opinie majoritară, Judecătoria Liești, Judecătoria Tecuci — în opinie majoritară, Curtea de Apel Iași — Secția civilă, Secția litigii de muncă și asigurări sociale, Judecătoria Iași, Tribunalul Vaslui, Judecătoria Râmnicu Sărat, Judecătoria Pătârlagele, Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă, Tribunalul Caraș-Severin — în opinie majoritară, Tribunalul Arad — Secția a II-a civilă, Judecătoria Lugoj, Judecătoria Babadag, Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Tribunalul Mehedinți — Secția I civilă, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, Judecătoria Strehaia, Judecătoria Vânu Mare și, în opinie majoritară, instanțele din circumscripția Curții de Apel Suceava).

35. Într-o a doua opinie s-a apreciat că Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept produce efecte în continuare, chiar dacă dispozițiile art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 (Tribunalul Bacău — Secția I civilă, Judecătoria Onești, Judecătoria Roman, Tribunalul Cluj — Secția civilă, Judecătoria Cluj-Napoca, Judecătoria Zalău, Judecătoria Baia Mare, Tribunalul Bihor — Secția I civilă, Tribunalul Teleorman — Secția civilă, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Răducăneni, Judecătoria Pașcani, Tribunalul Buzău — Secția I civilă, Judecătoria Buzău, Tribunalul Prahova — Secția I civilă, Judecătoria Timișoara — în opinie majoritară, Tribunalul Arad — Secția I civilă — în opinie majoritară, Tribunalul Constanța, Tribunalul Dolj și judecătorii din circumscripția sa și Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal).

36. Curțile de apel București, Cluj, Iași, Oradea, Ploiești Suceava și Timișoara au comunicat că au identificat practică judiciară cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării. Hotărârile transmise de curțile de apel București, Ploiești și Suceava au fost pronunțate în procese/executări silite începute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 310/2018, iar hotărârea transmisă de Curtea de Apel Iași vizează o cerere de apel transmisă prin e-mail în ultima zi a termenului, în timpul programului de lucru al instanțelor, fiind astfel irelevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

37. În sensul primei opinii sunt următoarele hotărâri definitive:

— Încheierea din 22 noiembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.590/307/2019, prin care a fost respinsă excepția tardivității apelului, apreciindu-se că a fost declarat în termen apelul transmis prin e-mail în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței;

— Decizia civilă nr. 282 din 19 martie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.390/108/2019, prin care a fost casată sentința de admitere a excepției tardivității acțiunii, reținându-se că a fost formulată în termen acțiunea transmisă prin poștă electronică în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței;

— Decizia civilă nr. 1.385/2019 din 13 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 3.613/30/2019, prin care a fost respinsă excepția tardivității contestației în anulare, apreciindu-se că a fost formulată în termen contestația în anulare transmisă prin poștă electronică în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței.

38. În sensul celei de-a doua opinii sunt următoarele hotărâri definitive:

— Încheierea nr. 2.146/CC/2020 din 5 martie 2020 din Dosarul nr. 560/211/2020/a1 și Încheierea din 4 septembrie

2019 din Dosarul nr. 14.153/211/2019/a1, pronunțate de Judecătoria Cluj-Napoca, prin care au fost respinse ca tardive cererile trimise prin e-mail/fax în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței;

— Decizia civilă nr. 169/A/2020 din 10 martie 2020, pronunțată de Tribunalul Bihor — Secția I civilă în Dosarul nr. 426/833/2019, prin care a fost respins ca tardiv apelul transmis prin e-mail în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței;

— Decizia civilă nr. 4/CC din 30 ianuarie 2020, pronunțată de Tribunalul Arad — Secția I civilă în Dosarul nr. 20.089/55/2019, prin care a fost respins ca tardiv apelul transmis prin e-mail în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței.

39. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

40. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 182 alin. (2) și art. 183 din Codul de procedură civilă, în forma nemodificată prin Legea nr. 310/2018.

41. Astfel, prin Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În paragraful 27 din această decizie s-a reținut că: trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică a fost asimilată depunerii personale la instanță, și nu trimiterii efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat sau prin alt serviciu specializat de comunicare. Actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică este considerat a fi făcut în termen la data la care a fost înregistrat la instanță, iar potrivit dispoziției legale criticate, deși termenele se socotesc pe zile întregi, totuși, în ziua în care se împlinesc termenul, partea interesată trebuie să depună actul la instanță până la închiderea programului.

42. Aceste considerente se regăsesc și în Decizia nr. 16 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018, prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 182 alin. (2) și art. 183 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

43. Prin Decizia nr. 464 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 17 august 2017, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

44. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în forma nemodificată prin Legea nr. 310/2018. Astfel, prin Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotit a fi depus în termen.”

45. La nivelul secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată practică judiciară relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

46. Judecătorii-raportori au apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și că actele de procedură transmise prin fax sau e-mail, în ultima zi a termenului procedural care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotit a fi depus în termen.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

47. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată următoarele:

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

48. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are a analiza dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă. Potrivit acestei dispoziții legale: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

49. Din cuprinsul normei enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ. În doctrină, ele au fost identificate după cum urmează:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- e) chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- f) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

50. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții formale prevăzute de legiuitor pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sunt îndeplinite.

51. În acest sens, se reține că Tribunalul Gorj a fost legal investit cu soluționarea căii de atac a apelului declarat de reclamantă împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate de Judecătoria Târgu Jiu, în primă instanță, prin care a fost soluționată cererea de chemare în judecată având ca obiect ordonanță președințială.

52. Cauza în care a fost formulată prezenta sesizare se află în curs de judecare, în apel, pe rolul secției civile din cadrul Tribunalului Gorj (instanța de trimitere).

53. Potrivit Încheierii de sesizare din 11 martie 2020, prima instanță a calificat acțiunea în cadrul căreia a fost formulată întrebarea prealabilă ca fiind o cerere de ordonanță președințială întemeiată pe dispozițiile art. 997 din Codul de procedură civilă, iar părțile nu au criticat această împrejurare în apel.

54. Fiind astfel clarificat temeiul de drept al acțiunii, devin incidente dispozițiile art. 1.000 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărârea pronunțată de prima instanță este supusă numai apelului, dacă nu se prevede altfel prin legi speciale, precum și cele ale art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, care prevăd că nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

55. În consecință, nefiind incidentă o lege specială, care să cuprindă norme derogatorii de la art. 1.000 alin. (1) din Codul de procedură civilă în ceea ce privește calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii primei instanțe, cauza urmează a fi soluționată în ultimă instanță, deoarece în materia în care a fost declanșată această procedură judiciară hotărârea ce urmează a se pronunța este supusă numai apelului, astfel încât hotărârea ce va fi pronunțată în apel este definitivă, în aplicarea art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

56. Prin urmare, sunt îndeplinite condițiile referitoare la existența unei cauze aflate în curs de judecată, în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului, investit să judece litigiul în ultimă instanță.

57. În ceea ce privește condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se reține că și aceasta este îndeplinită în cazul sesizării de față.

58. În jurisprudența sa (Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014; Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015; Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016), Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural, dacă, prin consecințele pe care le produc, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecării.

59. În cauză, deși sesizarea pune în discuție chestiuni de drept constând în interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale procedurale în legătură cu soluționarea cererii de ordonanță președințială, în condițiile în care art. 1.000 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește un termen de decădere în care poate fi formulată calea de atac a apelului, consecințele pe care le implică rezolvarea problemei de drept sunt apte să influențeze dezlegarea pe fond a cauzei, în etapa procesuală în care se află.

60. Astfel, de interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă depinde soluționarea excepției tardivității apelului, care constituie o chestiune ce trebuie rezolvată prioritar analizei pe fond a acestei căi de atac.

61. În corelație cu această condiție de admisibilitate, deși art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”, în doctrină s-a arătat că declanșarea mecanismului de preîntâmpinare a jurisprudenței neunitare presupune existența unei probleme de drept reale, iar nu aparente, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege îndoielnic, imperfect (lacunar) sau neclar, fiind susceptibilă, în aceste condiții, să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii neunitare.

62. Numai într-un atare context legal poate fi investită Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării hotărârii prealabile, în condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de

procedură civilă, fiind de subliniat faptul că simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru inițierea mecanismului de unificare jurisprudențială, reprezentat de pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (în acest sens, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 88 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 6 februarie 2018, paragrafele 36—42).

63. Realizând, în lumina acestor considerații, analiza caracterului veritabil al chestiunii de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține că titularul sesizării evidențiază dificultățile de interpretare a art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă apărute în practică ulterior modificării aduse art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018, în contextul în care Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cuprinde, în considerentele sale, mai multe paragrafe în privința cărora se impune a se determina dacă rezolvarea de principiu dată chestiunii de drept, care viza interpretarea aceluiași norme legale, în forma anterioară modificărilor aduse acestora prin Legea nr. 310/2018, rămâne sau nu aplicabilă și noii reglementări a art. 183 din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018.

64. Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o jurisprudență consistentă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, fiind identificate un număr de șapte hotărâri judecătorești prin care problema de drept supusă interpretării a fost soluționată diferit, unele instanțe opinând în sensul aplicării raționamentului expus în Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, inclusiv în cazul litigiilor începute ulterior modificării art. 183 din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018, iar alte instanțe au apreciat că, ulterior acestor modificări legislative, căile de atac transmise prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului, după terminarea programului de lucru al instanței, au fost depuse în termen.

65. Este de observat, de asemenea, faptul că, în urma consultării instanțelor, au fost transmise opinii teoretice care evidențiază ambele variante posibile de interpretare, anterior prezentate, iar argumentele invocate susțin teze antinomice. Altfel spus, înțelegerea noii soluții legislative consacrate de Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 310/2018, s-a dovedit a fi oarecum anevoioasă, cu potențial de a da naștere unor interpretări diverse și chiar contradictorii în jurisprudență.

66. Așadar, deși există rigori ale determinării aplicării în timp a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se remarcă tendințe de interpretare jurisprudențială diferite generate fie de modalitatea de determinare a efectelor în timp ale Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fie de unele considerente ale acesteia, care au suscitât controverse în privința aplicabilității lor pentru identitate de rațiune.

67. Luând în considerare dificultatea de interpretare generată de corelarea dispozițiilor legale menționate, care prefigurează apariția unei practici neunitare cu privire la problema de drept care face obiectul sesizării, se apreciază chestiunea de drept supusă dezlegării ca fiind una veritabilă, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

68. De asemenea, este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării, care, potrivit art. 519 din

Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate.

69. Astfel, problema de drept semnalată de titularul sesizării este nouă, întrucât legislația care a suscitată interpretări diferite este relativ recentă, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei jurisprudențe neunitare.

70. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau ca această problemă să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

71. Din perspectiva celor expuse, în ceea ce privește comunicarea actelor de procedură prin fax sau e-mail, ulterior pronunțării Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au intervenit modificări legislative, art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă fiind modificat prin Legea nr. 310/2018, ceea ce este de natură să confere caracter de noutate interpretării dispozițiilor procedurale menționate.

72. În consecință, această condiție este îndeplinită, câtă vreme textele de lege ce suscită lămuriri nu au făcut obiectul unei dezlegări în cadrul mecanismelor procedurale de unificare a jurisprudenței, printr-o hotărâre obligatorie pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție sub aspectul problematicii semnalate de instanța de sesizare, devenind actuală cerința de a se da o rezolvare de principiu modului de interpretare și aplicare a normelor de drept analizate.

73. În acest sens, prin Decizia nr. 52 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 4 februarie 2020, s-a reținut cu privire la efectele Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: „Această decizie a avut, așadar, de rezolvat o altă situație, aceea a actelor depuse la instanță prin fax sau poștă electronică, instanța supremă reținând că acestea nu pot cădea sub incidența dispozițiilor prevăzute de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, având în vedere și prevederile art. 183 alin. (3) din același act normativ, care prevăd, în mod expres, că recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare servește ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată, deoarece, în cazul actelor de procedură transmise prin fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară. Ca atare, și considerentele pe care decizia se sprijină trebuie privite în contextul obiectului de analiză asupra căruia instanța s-a pronunțat”.

XI.2. Asupra fondului sesizării

74. Autorul sesizării supune dezlegării instanței supreme următoarea chestiune de drept ce face obiectul pronunțării unei hotărâri prealabile: interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, raportat la Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv dacă decizia menționată prin care s-a stabilit că actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotit a fi depus în termen, își mai produce efectele ca urmare a modificării legislative a art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018.

75. Preliminar, întrucât actul de sesizare nu enunță în mod riguros chestiunea de drept, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție sarcina de a analiza și evalua întregul conținut al cererii

cu care a fost sesizată și de a stabili, în raport cu acesta, limitele investiției sale.

76. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține, așadar, că este necesară fixarea limitelor dezlegării chestiunii de drept cu care instanța supremă a fost investită, reținând că instanței de trimitere îi este utilă lămurirea *aspectului* dacă, ulterior modificării art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018, în ipoteza transmiterii unei căi de atac — în ultima zi a termenului calculat potrivit art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă — dar care nu primește dată certă în condițiile stabilite de art. 199 din Codul de procedură civilă, în aceeași zi, fiind trimisă ulterior orei la care încetează activitatea instanței, constituie sau nu o excepție de la regula consacrată de art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

77. Așadar, problema de drept punctuală din litigiul pendinte vizează efectele transmiterii unei căi de atac — act de procedură care, potrivit legii, trebuie depus la instanță — prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului procedural de decădere, în cazul în care ora primirii, evidențiată de calculatorul sau faxul instanței, este situată după ora la care activitatea încetează în mod legal la instanță, anume dacă actul este socotit a fi făcut în termen.

78. Dat fiind că într-un cadru de analiză mai larg sesizarea a fost fundamentată pe preexistența dezlegărilor regăsite în Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pe conținutul noilor reglementări ale art. 183 din Codul de procedură civilă și pe necesitatea de a lămuri, în aplicarea dispozițiilor art. 521 alin. (4) coroborat cu art. 518 din Codul de procedură civilă, în ce măsură noile soluții legislative ale Codului de procedură civilă au condus la încetarea aplicabilității dezlegărilor deciziei anterior menționate, tot cu titlu preliminar se impun a fi reliefate unele considerente teoretice referitoare la efectele în timp ale hotărârilor prealabile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

79. Astfel, potrivit art. 521 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „dispozițiile art. 518 se aplică în mod corespunzător”. Potrivit acestei ultime dispoziții legale, hotărârea pronunțată de completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

80. Or, potrivit art. I pct. 24 din Legea nr. 310/2018, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: „24. *La articolul 183, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins: Art. 183. — (1) Actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen. (...)*

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mailului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.”

81. Acest text relevă neechivoc modificarea art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, astfel că, în prezența acestui eveniment legislativ care se circumscrie sferei celor menționate în cuprinsul art. 518 din Codul de procedură civilă, se constată că efectele obligatorii ale Deciziei nr. 34 din 15 mai 2017 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu pot fi extinse asupra normelor care nu au constituit obiect al interpretării, problema încetării efectelor acestei hotărâri fiind astfel lămurită.

82. Întrucât normele interpretate prin această decizie sunt norme de procedură civilă, aplicarea în timp a acestora trebuie raportată la dispozițiile art. 24—27 din Codul de procedură civilă, cu caracter general, în sensul că procedurilor judiciare (*lites pendentes*) le este incidentă legea în vigoare la momentul declanșării lor, iar hotărârile judecătorești rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

83. În consecință, cad sub incidența efectelor obligatorii ale acestei decizii doar litigiile declanșate anterior modificării aduse Codului de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018.

84. De asemenea, lămurirea împrejurării dacă modificările aduse art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă lipsesc sau nu de valabilitate statuările anterioare ale instanței supreme, inserate în cuprinsul considerentelor acestei decizii obligatorii, presupune verificarea aspectului dacă aceste considerente cu caracter decizoriu au ca premisă o situație juridică similară, întrucât numai în ipoteza unei dezlegări de principiu a unei probleme de drept, identice, un astfel de raționament poate fi aplicat *mutatis mutandis* și, prin urmare, se impune a fi rezolvată o problemă de compatibilizare a aplicării considerentelor deciziei menționate cu noua formă a textelor de lege interpretate, iar nu și în ipoteza în care normele legale interpretate au suferit modificări de esență.

85. Efectele dispozițiilor de modificare a unei dispoziții legale sunt individualizate de art. 62 teza I din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că dispozițiile de modificare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

86. Modificarea unui act normativ printr-un nou act normativ, care legiferează parțial în același domeniu, impune ca norma modificată să nu poată fi interpretată și aplicată independent de obiectul de reglementare a acestuia, ci în acord cu scopul urmărit de legiuitor la momentul adoptării actului normativ modificator.

87. Trebuie observat că, în esență, interpretarea prevederilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, realizată prin Decizia nr. 34 din 15 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a avut ca premisă caracterul derogatoriu de la regula înscrisă în art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a art. 183 din Codul de procedură civilă, cu consecința aplicării metodei interpretării restrictive a ultimei norme de drept, care nu reglementa și ipoteza comunicărilor de acte de procedură realizate prin fax sau e-mail.

88. Dată fiind omisiunea legiuitorului de a reglementa, printr-o normă specială, efectele „depunerii” actelor de procedură la instanță, în modalitatea alternativă a utilizării mijloacelor moderne de comunicare reprezentate de fax sau e-mail, din perspectiva momentului la care termenul calculat pe zile se consideră împlinit, prin decizia amintită s-a concluzionat în sensul că, în acest caz, sunt aplicabile prevederile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În consecință, actul de procedură astfel transmis, în ultima zi a termenului, poate fi considerat ca fiind depus în termen numai dacă ora depunerii — care, în lipsa altor dispoziții legale derogatorii, se impunea a fi atestată conform regulii consacrate de art. 199 din Codul de procedură civilă și art. 94 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375 din 17 decembrie 2015 — se situa înăuntrul programului de lucru al instanțelor.

89. Astfel, potrivit art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în forma anterioară modificării aduse acestuia prin Legea nr. 310/2018, doar actele de procedură depuse prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depuse la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege puteau fi socotite a fi fost depuse înăuntrul termenului de decădere prevăzut de lege, deși nu îndeplineau condiția de a fi fost depuse la instanță de parte personal sau prin reprezentant și nici de a fi fost transmise instanței prin poștă, curier, fax sau poștă electronică până la ora la care activitatea instanței încetează în mod legal.

90. Spre deosebire de forma avută de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la momentul adoptării Codului de procedură civilă, actuala formă a acestei norme, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 310/2018, stabilește neechivoc faptul că actul de procedură, trimis prin fax sau e-mail, înăuntrul termenului prevăzut de lege, este socotit a fi făcut în termen.

91. Astfel, potrivit actualei forme a art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, aceste mijloace tehnice de transmitere a actelor de procedură au fost incluse în categoria modalităților alternative celei a depunerii actelor de procedură la registratura instanței, alături de depunerea prin poștă sau serviciul de curierat rapid, respectiv depunerea la unitatea militară sau la administrația locului de deținere, ceea ce evidențiază voința legiuitorului de a asimila trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică trimiterii efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat sau prin alt serviciu specializat de comunicare.

92. Așadar, spre deosebire de reglementarea inițială a art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la momentul adoptării Legii nr. 310/2018, legiuitorul a renunțat la soluția legislativă anterioară care, deși stipula expres posibilitatea părților de a utiliza aceste mijloace de comunicare pentru a transmite acte de procedură către instanțe [art. 148 alin. (2), art. 149 alin. (4), art. 199 alin. (1), art. 154 alin. (6), art. 241 alin. (3) și art. 471 alin. (3) din Codul de procedură civilă], nu reglementa, în mod distinct, efectele depunerii actelor de procedură la instanță în această modalitate.

93. În acest caz, art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că dovada datei și orei depunerii actului de procedură este reprezentată de data și ora primirii faxului, respectiv a e-mailului, astfel cum acestea sunt evidențiate și atestate de către calculatorul sau faxul instanței.

94. Adoptarea Legii nr. 310/2018, care a modificat textul art. 183 alin. (1) și (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, extinzând sfera facilităților puse la dispoziția persoanelor interesate care nu pot sau întâmpină dificultăți în a se deplasa la sediul instanței pentru a depune acte de procedură, evidențiază preocuparea legiuitorului de a adapta legislația realității sociale prezente, în condițiile în care utilizarea acestor mijloace de comunicare directă a actelor de procedură era deja reglementată ca reprezentând o posibilitate aflată la îndemâna celor interesați, prin mai multe norme de drept a căror semnificație putea fi dedusă doar din interpretarea corelată a acestora cu celelalte norme cuprinse în Codul de procedură civilă și de a acoperi o lacună legislativă.

95. Așadar, considerentele care au justificat soluția pronunțată prin Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, la care se face trimitere în cuprinsul încheierii de sesizare și care au avut ca temei omisiunea legiuitorului de a reglementa regimul probator al datei și orei trimiterii actelor de procedură prin intermediul acestor mijloace de comunicare în mod similar modalităților alternative de depunere a acestora,

prevăzute de forma inițială a art. 183 din Codul de procedură civilă, nu pot fi apreciate ca fiind și în prezent valabile.

96. Ca atare, se impune a se concluziona că prin modificările aduse art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, legiuitorul a optat pentru a conferi celor două mijloace de comunicare — faxul și e-mailul — aceleași beneficii sub aspectul termenului ca și în cazurile transmiterii actelor de procedură prin poștă și curierat.

97. La baza acestei concluzii stă, în mod determinant, interpretarea gramaticală a textului art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, din perspectiva analizei semantice a termenilor folosiți de legiuitor.

98. În acest sens este de remarcat utilizarea explicită a sintagmei „*servesc ca dovadă a depunerii actului*” atât în cazul în care transmiterea actelor de procedură se realizează prin fax sau e-mail, cât și în cazul celorlalte mijloace alternative de comunicare a actelor de procedură reglementate prin art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în timp ce art. 199 din Codul de procedură civilă reglementează modul de „înregistrare” în evidențele instanței a actelor de procedură — operațiune administrativă care se realizează în timpul programului de lucru al instanțelor, indiferent de modalitatea de depunere a acestora (atât în cazul depunerii la sediul instanței, cât și în cazul modalităților alternative de transmitere a actelor de procedură prin poștă, serviciu de curierat, fax sau e-mail, respectiv la administrația locului de deținere sau la unitatea militară).

99. Aplicând principiul *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, rezultă așadar că intenția legiuitorului nu a fost aceea de a reglementa în mod diferit consecințele juridice ale depunerii actelor de procedură prin fax sau e-mail din perspectiva datei și orei la care se consideră împlinite termenele procedurale în funcție de situarea momentului recepționării acestor acte de procedură de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, înăuntrul programului de lucru al instanțelor sau în afara acestui program.

100. În absența oricărei distincții în cuprinsul normei speciale reprezentate de art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, eficacitatea probatorie a datei și orei atestate de faxul sau calculatorul instanței, în privința depunerii actelor de procedură înăuntrul unui termen procedural care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani, nu poate fi condiționată de respectarea regulii speciale relative la darea de dată certă actului de procedură, transmis prin intermediul acestor mijloace de comunicare.

101. De altfel, expresia „depunerea actului” are, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, sensul de predare, înaintare a unui act/cerere, în timp ce înregistrarea semnifică consemnarea, înscrierea actului sau a cererii într-un registru, cele două expresii nefiind sinonime.

102. Așadar, utilizarea sintagmei „*servesc ca dovadă a datei depunerii actului*”, în cuprinsul art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018, are drept consecință faptul că, potrivit actualei reglementări, pentru verificarea depunerii în termenul de decădere, calculat pe zile, săptămâni, luni sau ani, a actului de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, nu prezintă relevanță data certă pe care grefierul o dă actului la momentul înregistrării acestuia conform procedurii reglementate de art. 94 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375 din 17 decembrie 2015 și art. 199 din Codul de procedură civilă, ci data și ora atestate de faxul sau calculatorul instanței.

103. De asemenea, interpretarea logică și sistematică a normelor juridice ce constituie obiectul sesizării sprijină concluzia caracterului special, derogatoriu, al dispozițiilor art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, în raport cu prevederile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

104. În acest sens trebuie observat că regula de calcul al termenelor procedurale socotite pe zile, săptămâni, luni sau ani este stabilită de art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că ele se împlinesc la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură.

105. Art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care limitează programul de depunere a actelor de procedură la sediul instanței, reprezintă o normă derogatorie de la regula instituită prin art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în sensul că limitează termenele de depunere a actelor de procedură, socotite pe zile, săptămâni, luni sau ani, în funcție de programul de lucru al instanțelor.

106. Prin urmare, această normă trebuie interpretată restrictiv, conform principiului *exceptio est strictissimae interpretationis*, fără a se putea extinde la ipoteza actelor de procedură care trebuie depuse la instanță într-un astfel de termen, transmise prin mijloacele alternative de „depunere” care sunt reglementate prin art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

107. În condițiile în care art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în cazul actelor care trebuie depuse la instanță prevederile art. 183 sunt aplicabile, iar art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu reglementează nicio diferență de tratament juridic în privința datei și orei „depunerii” actelor de procedură în cazul utilizării modalităților alternative celei a depunerii actului de procedură la instanță, permise de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, interpretarea prevederilor art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în sensul că, întrucât nu există un program de funcționare a acestor mijloace de comunicare, trebuie considerat că numai actul transmis și recepționat de calculatorul sau faxul instanței, în ultima zi a termenului, anterior încetării programului de lucru al instanței, poate fi socotit ca fiind depus în termen, ar echivala, în ipoteza analizată, cu înlăturarea de la aplicare a prevederii înscrise în art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, contrar tezei finale a art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

108. În alți termeni, o altă interpretare a art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă ar lipsi practic de conținut dispozițiile art. 182 alin. (2) teza finală din același act normativ, care stabilesc în mod expres faptul că prevederile art. 183 din Codul de procedură civilă rămân aplicabile, fără nicio distincție în funcție de mijlocul tehnic prin intermediul căruia se depun actele de procedură.

109. Or, normele juridice trebuie interpretate în sensul lor pozitiv, generator de efecte juridice, iar modalitățile juridice de interpretare a normelor legale trebuie să aibă în vedere nu numai litera, ci și spiritul legii, astfel încât rezultatul aplicării practice a acestora să fie cât mai aproape de finalitatea urmărită de legiuitor.

110. De asemenea, dispozițiile art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă reprezintă norme speciale în raport cu art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel că rezolvarea conflictului dintre aceste norme juridice concurente, ce fac obiectul întrebării prealabile, se realizează pe baza principiului *lex specialis derogant lex generali*.

111. Rezultă așadar că, de vreme ce art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede neechivoc că, în cazul actelor care trebuie depuse la instanță, înăuntrul unui termen socotit pe zile, săptămâni, luni sau ani, dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă sunt aplicabile, iar art. 183 din Codul de procedură civilă nu stabilește reguli diferite și nici cerințe diferite pentru ipoteza actelor de procedură transmise prin fax sau e-mail, interpretarea prevederilor art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă în sensul că, pentru a socoti un act de procedură ca fiind făcut în termen, data depunerii acestuia, astfel cum aceasta este evidențiată de faxul sau calculatorul instanței, trebuie să fie situată în timpul programului de lucru al

instanței, ar echivala cu ignorarea regulii de interpretare a normelor juridice reprezentată de adagiul *specialia generalibus derogant*.

112. În consecință, pentru situația în care actul de procedură este transmis prin fax ori poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe săptămâni, luni sau ani, zile, ora la care încetează activitatea instanței, la care face trimitere art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nu poate reprezenta reperul temporal în raport cu care se determină dacă actul este sau nu depus în termen.

113. În contextul în care aceste modalități de trimitere a actelor de procedură sunt acceptate de lege și nu presupun un program de lucru, deoarece accesarea lor nu depinde de un orar, fiind funcționale și accesibile independent de programul de activitate al instanței, astfel că nu există o oră la care activitatea acestor servicii să înceteze, nu există niciun impediment pentru aplicarea regulii instituite prin art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a se considera că actul de procedură transmis prin intermediul acestor mijloace de comunicare în ultima zi a termenului și recepționat de faxul sau calculatorul instanței, anterior orei 24,00 a acestei zile, este depus în termen.

114. În acest caz, potrivit actualei reglementări, data care produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a actului de procedură este data și ora atestate de faxul sau de calculatorul instanței, iar nu data certă — a înregistrării actului la instanță, determinată conform art. 199 din Codul de procedură civilă și Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375 din 17 decembrie 2015.

115. Împrejurarea că, în ipoteza transmiterii actelor de procedură prin fax sau poștă electronică, data și ora depunerii acestora nu sunt certificate în modalitatea clasică a înregistrării și atestării acestei operațiuni în ipoteza depunerii acestora în alt loc decât la sediul instanței — de către serviciile de poștă sau curierat ori de către administrația locului de deținere, respectiv de unitatea militară —, ci sunt cele atestate de faxul sau calculatorul instanței, nu poate constitui un argument care să justifice înlăturarea de la aplicare a prezumției legale instituite prin art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

116. Astfel, dispozițiile art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă nu fac nicio distincție între proba „depunerii” în termen a actelor de procedură printr-un mijloc de comunicare electronic, reprezentată de memoria acestor mijloace de comunicare și atestare a datei și orei depunerii acestora la poștă, serviciul de curierat, administrația locului de deținere sau unitatea militară, realizată de aceste servicii sau instituții.

117. Atât în cazul faxului, cât și în cazul poștei electronice operațiunile de transmitere se stochează în memoria acestor aparate aflate în dotarea instanței, fiind asigurată astfel reflectarea cu acuratețe atât a operațiunilor de transmitere și a datei și orei la care acestea au avut loc și, prin urmare, determinarea cu certitudine a acestora.

118. De altfel, prin Decizia nr. 34 din 24 octombrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2017, s-a statuat deja că „mijloacele informatice de comunicare a textului asigură posibilitatea dovedirii împrejurării că salariatul a primit decizia de concediere, precum și a datei exacte a primirii”, respectiv că „Utilizarea tehnologiei informației pentru transmiterea de date asigură dovezi mult mai puternice decât în cazul mijloacelor tradiționale”.

119. De asemenea, trebuie observat că pentru ipoteza actelor de procedură transmise prin intermediul mijloacelor alternative de trimitere a actelor de procedură, cum este cazul poștei sau serviciului de curierat, reglementate prin art. 183 din Codul de procedură civilă, nici anterior modificării acestei norme prin Legea nr. 310/2018, data certă, stabilită conform art. 199 din Codul de procedură civilă, și situarea acesteia înăuntrul termenului procedural nu constituiau o cerință impusă de lege pentru ca actul astfel transmis să poată fi considerat a fi făcut în termen.

120. În consecință, se impune a se concluziona că actul de procedură care, potrivit legii, trebuie depus la instanță, înăuntrul unui termen care se socotește pe zile, transmis prin e-mail sau fax, chiar ulterior orei la care încetează programul de lucru al instanței, însă recepționat de faxul sau calculatorul instanței până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului procedural, este prezumat de lege ca socotit a fi făcut în termen.

121. Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Gorj — Secția I civilă, în Dosarul nr. 14.725/318/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, actele de procedură transmise prin fax sau e-mail, în ultima zi a termenului procedural care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotit a fi depus în termen.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 iunie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind comisioanele percepute de Banca Națională a României
titularilor de conturi în valută deschise la Banca Națională a României**

Având în vedere prevederile art. 21 și 28 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. 1. — Prezenta circulară stabilește nivelul comisioanelor percepute de Banca Națională a României aferente conturilor în valută deschise în evidențele sale, cu excepția conturilor având ca titulari Comisia Europeană și organisme internaționale.

Art. 2. — Nivelul comisioanelor percepute de Banca Națională a României titularilor de conturi în valută este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta circulară.

Art. 3. — (1) Încasarea comisioanelor percepute de către Banca Națională a României pentru serviciile oferite aferente conturilor în valută se realizează prin debitarea contului în lei al titularului de cont deschis la Banca Națională a României, după cum urmează:

- a) pentru serviciile de bază, la data decontării operațiunilor;
- b) pentru serviciile conexe, la data efectuării operațiunilor, cu excepția taxei de mentenanță care se percepe anual pentru fiecare cont în valută.

(2) Încasarea taxei de mentenanță inclusă în serviciile prevăzute la alin. (1) lit. b) se realizează la final de an sau, după caz, la data închiderii contului în valută și se calculează proporțional cu numărul de luni derulate, rotunjit la lună întregă.

Art. 4. — Prezenta circulară intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei circulare, se abrogă Circulara Băncii Naționale a României nr. 17/2004 privind comisioanele percepute de către Banca Națională a României pentru efectuarea operațiunilor în valută, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 30 iulie 2004.

(2) De la data prevăzută la alin. (1), orice trimitere făcută în actele normative în vigoare la Circulara Băncii Naționale a României nr. 17/2004 se consideră a fi făcută la prezenta circulară.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 22.

ANEXĂ

**Nivelul comisioanelor percepute de Banca Națională a României
titularilor de conturi în valută deschise la Banca Națională a României**

Denumirea operațiunii	Nivelul comisionului (lei)
I. Servicii de bază	
1. Operațiuni de încasări/plăți/schimb valutar	15 lei/operațiune + 2 lei/mesaj SWIFT/XML*
II. Servicii conexe	
2. Anulare/corecție operațiuni prevăzute la pct. 1	100 lei/operațiune
3. Deschidere/închidere cont	50 lei/operațiune
4. Confirmare pe fax a efectuării operațiunii	1 leu/pagină
5. Taxă de mentenanță**	4.423 lei/an/cont
6. Eliberare duplicat (orice document privind decontarea solicitat de titularul de cont)	2 lei/pagină 4 lei/pagină pentru documente mai vechi de un an
* De tipul MTxxx/XML	
** Taxă de mentenanță — taxa percepută pentru administrarea contului în valută, ce include: eliberarea extraselor de cont, notificarea dobânzilor bonificate de Banca Națională a României și a informațiilor privind calculul acestora.	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

